

Zuidoost United

Eindverslag van de periode als interim-predikant in Amsterdam Zuidoost
(verslag van een buitenste binnenstaander)

Spiez/Amsterdam Zuidoost/Lelystad
Oktober – December 2011
Ds. Dirk Wolse

Voorwoord

Het was voor mij een groot voorrecht om bijna 3 jaar werkzaam te mogen zijn in Amsterdam Zuidoost. Ik heb mij goed thuis gevoeld in de leefomgeving van zowel Gaasperdam, als de Bijlmermeer. En ik heb mij goed thuis gevoeld in jullie midden, in een omgeving waar een kleine kwetsbare christelijke gemeenschap er toe doet en van wezenlijk belang is voor de leden en voor de omgeving.

Ik voel mij een bevoorrecht predikant, omdat ik een tijdlang heb kunnen werken in een zo duidelijke setting, waarin mijn rol helder was.

Ik voel mij ook een bevoorrecht predikant omdat ik in deze periode kennis heb gemaakt met veelkleurig geloven. En dat niet alleen in de zin van de grote verscheidenheid van geloofsbeleving, maar ook in de zin van kleurrijk geloven door de contacten met migrantenkerken.

Ik heb kunnen genieten van de stad in al zijn verscheidenheid, van de humor en de directheid van spreken, van de contacten met de gemeenteleden, de mensen van de inloop, de kerkenraadsleden, de leden van de stuurgroep en heel in het bijzonder ook van het contact met mijn collega Jan van der Meulen, met wie het wonderwel klikte en zelfs van mijn werkplek in de DDS, die wekelijks opgevrolijkt werd met bloemen.

Zal ik het missen, die vraag is mijn herhaaldelijk gesteld in de afgelopen tijd. Zeker zal ik het missen, ik zal de mensen missen, de leefomgeving en de kerk in z'n ontwikkeling, maar het behoort bij het werk van een interim-predikant om na een tijdje ook weer weg te gaan. En afscheid nemen en loslaten hoort ook bij zijn professionaliteit.

Maar in het komend jaar zullen jullie mij nog wel een paar keer zien, want als gastpredikant sta ik nog een paar keer op het preekrooster.

Zuidoost United heb ik als titel aan het verslag meegegeven. Waarom? Omdat ik het wel goed vind klinken. Omdat het voor wat betreft de protestantse gemeente de lading dekt. Omdat het de lading van teamverband in zich draagt en ik jullie toewens dat jullie steeds meer een team worden, steeds meer een eenheid, waarbij de A9 gewoon een weg door Zuidoost is. Omdat een team sterk is als het de verschillende kwaliteiten weet te benutten en elkaars kwetsbaarheden weet op te vangen. Omdat er iets is dat samenbindt, de liefde voor het spel. Het voorbeeld komt uit de sport, omdat naast mijn passie voor het ambt van dominee, volleybal een grote passie voor mij is.

Als ik het in woorden van de geloofstraditie zeg, dan klinkt het zo: "De leden van het lichaam van Christus hebben elkaar nodig" 1 Korinthe 12

Met het schrijven van dit verslag ben ik begonnen tijdens onze vakantie eind september/begin oktober 2011 in een huisje in Spiez (Zwitserland) met uitzicht over de Thunersee en op de Eiger, de Mönch en de Jungfrau. Waarlijk een inspirerende omgeving. Het verslag is afgemaakt in Lelystad en Amsterdam Zuidoost, voor wat mij betreft op andere wijze niet minder inspirerende omgevingen.

<i>Inhoudsopgave</i>	<i>Bladzijde</i>
Voorwoord	2
Inhoudsopgave	3
Inleiding	4
Fase 1 (1 maart 2009 – 31 december 2010)	
- Samenvoeging	5
- Ghanaian Presbyterians	8
- Pastorale structuur	9
Fase 2 (1 januari 2011 – 30 juni 2011)	10
- Samenvoegen is nog geen samen zijn	
Fase 3 (1 juli 2011 – 31 december 2011)	11
- Overbrugging	
Verantwoording	12
Opmerkingen en Aanbevelingen	12
Dankwoord	14
Bijlagen	15

Inleiding

In november 2008 verscheen de Protestantse Gemeente te Gaasperdam in mijn blikveld door een brief waarin zij meldden op zoek te zijn naar een interim-predikant. Na overleg met de voorzitter van de kerkenraad, de wijkraad en het college van kerkrentmeesters in Lelystad, heb ik op de vacature gereageerd. Na een tweetal gesprekken en een keer aanwezigheid van de benoemingscommissie bij een kerkdienst in Lelystad is van beide kanten gekozen voor een tijdelijk dienstverband, op basis van detachering, voor 50% van de werktijd en tot 30 juni 2011. Het contract is één maal verlegd en wel van 1 juli 2011 – 31 december 2011, waarbij de werktijd gewijzigd is in 25% van de werktijd en de opdracht was: overbrugging (lopend gemeentewerk) tot een nieuwe predikant benoemd is.

Wat mij aantrok in de vacature waren verschillende onderdelen:

- kunnen werken als interim-predikant na in 2006 mijn opleiding daarvoor afgerond te hebben en na enige (korte) ervaring opgedaan te hebben in twee andere gemeenten
- de combinatie van het 'gewone' gemeentewerk en het begeleiden van een proces van samenvoeging
- werken in de 'grote' stad/Amsterdam Zuidoost
- het contact met migrantenkerken
- de boeiende uitdaging om als pastor nabij te zijn en als (mede) procesbegeleider buitenstaander te blijven

Op 1 maart 2009 is het dienstverband ingegaan en op 8 maart is er in een kerkdienst een moment van 'verbintenis' geweest.

De profielschets van de gemeente bevatte de volgende aandachtspunten:

- (zie bijlage)

Daarvan hebben met name het proces van samenvoegen, contact met Ghanaian Presbyterians en het pastoraat (structuur) grote aandacht gevraagd, naast het lopende gemeentewerk.

Het verslag heb ik ingedeeld in 3 fasen.

Fase 1 doet verslag van de periode 1 maart 2009 – 31 december 2011 en concentreert zich vooral op het proces van samenvoeging, het contact met de Ghanaian Presbyterians en het opzetten van een pastorale structuur.

Fase 2 doet verslag van de periode 1 januari 2011 – 30 juni 2011 en concentreert zich op de samenvoeging en dan

Fase 3 doet verslag van de periode 1 juli 2011 – 31 december 2011 en concentreert zich op de tijd van overbrugging tot de nieuwe predikant voor 50% van de werktijd en voor 3 jaar benoemd is.

Nu is het zover dat mijn 'verbintenis' met inmiddels de Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost is geëindigd en dat ik in de kerkdienst van 29 januari 2012 afscheid heb genomen.

Als u/jij mij nu nog een keer ziet in de Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost is het als bezoeker, of als gastpredikant.

Als mensen mij vragen of ik het jammer vind dat het stop zeg ik:

- nee, want ik merk dat mijn tijd als interim-predikant erop zit. De heldere rol is niet meer en van buitenstaander wordt ik steeds meer binnenstaander
- ja, want ik zal deze boeiende geloofsgemeenschap in een boeiende context missen. Ik heb een goede tijd in uw midden gehad, die voor mij veel betekend heeft voor de relevantie van mijn predikantschap en voor mijn persoonlijk geloof.

Deze eindrapportage is geadresseerd aan de kerkenraad van de PGZO en van de PGL. Hij is ter hand gesteld aan de beide predikanten van de PGZO en gestuurd aan de secretaris van 'In Between' de werkgemeenschap van interim-predikanten, met een cc. aan ds Jan Oortgiesen

van het mobiliteitsbureau, die in 2008 mede mijn naam genoemd had aan de benoemingscommissie van de PGG voor de vacature voor een interim-predikant. (foto van ramen DDS)

Fase 1 “Over samenvoeging en andere zaken” (van 1 maart 2009 – 31 december 2010)

Toen ik op 1 maart 2009 begon in de Protestantse Gemeente te Gaasperdam, had de vorige predikant ds Cees van Veelen 5 maanden daarvoor afscheid genomen. Wat ik aantrof was een kleine, merendeels in leeftijd oude gemeente, die een hechte en vitale gemeenschap met elkaar vormde, kwetsbaar was door haar aantal en in haar vrijwilligers. Als eerste ben ik begonnen met lezen van verslagen van de kerkenraad vanaf ongeveer 2004 – 2008 en het voeren van gesprekken met een aantal gemeenteleden, waaronder een oud voorzitter en de oud predikant. Dit om zo snel mogelijk op een rijdende trein te kunnen stappen en, beargumenteerd, op het eerst volgende station te laten stoppen om een moment te reflecteren op de ingezette koers. Dit proces betrof, voor mij verrassender wijs, niet alleen het proces van samenvoegen, maar eigenlijk vanaf half maart ook een proces met de “Ghanaian Presbyterians” van Gaasperdam.

De (mede) begeleiding van de processen liep naast en tegelijk op met het ‘gewone’ domineeswerk (pastoraat/voorgaan in diensten/kringen/vergaderen/diversen). Het verslag gaat met name over de processen. Ik zal iets schrijven over a. de samenvoeging, b. de Ghanaian Presbyterians en c. pastorale structuur. Ik begin nu met het eerste.

A. Samenvoeging van PGG en PGB

Vooraf over mijn **rol** in dit proces het volgende: vanuit het profiel en de benoemingscommissie was het in eerste instantie, in ieder geval ook door mij zelf, gefocust op ‘begeleider van het samenvoegingsproces’. Al vrij snel werd het ‘mede’ begeleider van het voornoemde proces en kwam de nadruk meer te liggen op ‘begeleider van een gemeente in verandering’. Als interim-predikant was ik benoemd door de PGG, mede voor het begeleiden van het proces van samenvoeging. Al snel in het proces is aan de kerkenraad van de PGB gevraagd om mij ook te accepteren in mijn rol als (mede) procesbegeleider. Dat is ook vastgelegd in de notulen.

Nog een punt vooraf. Het feit dat het behouden blijven van beide **kerkgebouwen** (De Drie Stromen/De Nieuwe Stad) niet in geding waren, heeft het proces van samenvoegen eenvoudiger gemaakt. Beide gebouwen, die in eigendom zijn van meerdere kerken, blijven als vierplek behouden.

Over de samenvoeging

In de tweede helft van 2008 had men, na jaren al gesproken te hebben over samenwerking met andere gemeenten in verschillende combinaties (in 2005/2006 stil gelegd na een buitengewone visitatie), vanwege financiële redenen, kleiner wordende gemeenschap en tekort aan vrijwilligers, met algemene stemmen besloten om samen te gaan met de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer. Dat algemene stemmen niet hetzelfde is als ‘algemeen’ gevoelen werd mij al snel duidelijk. In de PGG was men (en is men nog wel) gehecht aan het eigene van deze kant van de A9. Wat voor mij komend uit Lelystad links en rechts van de A9 was (een rol die ik soms ook maar vol hield), werd door gemeenteleden anders gevoeld. Tijdens het proces van samenvoeging gevraagd naar dat eigene, verwoordde men dat positief als volgt:

- een hechte gemeenschap die omziet naar elkaar
- een informele sfeer, ook in de kerkdiensten
- de betrokkenheid van ambtsdragers bij de voorbereiding en uitvoering van de kerkdiensten (vb. in de week, openingsgebed door ouderling, kyrië/gloria door diaken)

Negatief heerste er een:

- ‘calimero’ gevoel van “ik is klein en zij zijn groot”.

Ook nu nog vraagt zowel het negatieve, als positieve gevoel aandacht in de samengevoegde gemeente, wil het niet blijven steken in een ‘wij/zij’ en zal er gericht gewerkt moeten worden aan, met behoud van de positieve eigenheden, samen één gemeente zijn. Overigens gold ook voor de PGB op termijn financiële redenen en kleiner wordende gemeenschap.

Als eerste in het kader van de samenvoeging is er een **stuurgroep** ingesteld waarvan deel uit maakten: de beide voorzitters van de kerkenraad, Marijke de Jong van de PGG en Wolter Koolstra van de PGB, de predikant van de PGB Jan van der Meulen en ik als interim-predikant van de PGG, aangevuld met voor het eerste deel van het traject de gemeenteadviseur Bram Schriever en voor het tweede deel van het traject namens het college van kerkrentmeesters Hans van Riet. In ons werk als stuurgroep werden wij ondersteund door Simon Blijleven als notulist, die gaandeweg op de achtergrond voluit deel werd. Door de stuurgroep is een plan voor de samenvoeging en een bijbehorend tijdspad uitgezet, dat zou moeten leiden naar een samenvoeging van beide gemeenten op 1 januari 2011. Uitgesproken is om de samenvoeging niet alleen een ‘technisch’ ineenschuiven te laten zijn, maar ook een gezamenlijk nieuw inhoudelijk beleid te formuleren, met mede nemen van wat er in het recente verleden op dat terrein zowel in de PGG, als de PGB geformuleerd was. Ook uitgesproken is om het proces van samenvoegen in nauw contact met de gemeenteleden te doen. Daarom ook de voorzitters in de stuurgroep, zij gaven leiding aan kerkenraad en gemeente. Daarom ook de predikanten, zij staan diep met hun voeten in het gemeentelven. Daarom de gemeenteadviseur, die met zijn kennis en kunde het inhoudelijke proces begeleid heeft (zie daarover ook bij ‘opmerkingen’). Daarom iemand van het college van kerkrentmeesters, omdat het bij zo’n proces ook altijd om materiële zaken en financiën gaat. Het bleek een wonderlijk goede combinatie van personen in de stuurgroep te zijn, die samen vele kwaliteiten in zich droeg

(bestuurlijk/beleidsmatig/theologisch/relatiegericht/procesmatig/communicatief). Mede daardoor hebben wij denk ik niet alleen als stuurgroep vruchtbaar kunnen werken, maar ook vanuit de gemeenteleden het gezag ontvangen om het proces van samenvoeging tot een goed einde te brengen. Als stuurgroep werkten wij in verantwoording aan het gezamenlijke moderamen van de kerkenraden en via minstens maandelijkse communicatie via het kerkblad en tussen door een aantal gemeenteberaden aan de gemeenteleden.

Mijn rol in de stuurgroep en het proces lag o.a. bij het bewaken het proces samen met de gemeenteleden. Verder was ik als ‘kritische’ buitenstaander gericht op de procesgang, die vragen bleef stellen tot we samen zeiden, dit is de goede weg en zo is het goed geformuleerd. Als volgende stap zijn we samen met de gemeenteadviseur het traject gestart van **inhoudelijk beleid** voor de nieuwe gemeente, waarbij $1 + 1$ meer zou zijn dan de som der delen = 2, maar misschien wel 3. Er is een gemeentedag gehouden in Duivendrecht (bewust een plek buiten de eigen gemeenten), waar op creatieve wijze gebrainstormd is over de ‘nieuwe’ gemeente. De resultaten daarvan, zijn op gemeenteberaden besproken en samen met het recente beleidsplan van de PGG en de beleidsnotitie van de PGB, door de predikanten op 27 oktober 2009, op een inspirerende plek met mooi uitzicht (Muziekgebouw aan ’t IJ/Nieuwe Bibliotheek/zie foto) verwerkt in een ‘visie’ voor de ‘nieuwe’ gemeente. Ook deze visie is uitgebreid besproken op gemeenteberaden en met vertegenwoordigers van de diverse colleges en werkgroepen van de beide gemeentes, op een gezamenlijke avond. Het proces van inhoudelijke formulering van beleid vond zijn afronding op een dag van de stuurgroep in Utrecht op 24 maart 2010 (een zaaltje van de Dom), waar onder leiding van de gemeenteadviseur, de visie handzaam werd gemaakt in 3 kernwoorden van en voor gemeente zijn: “Vieren, Omzien en Verbinden” en de kerntaken voor de nieuwe gemeente: Vieren/Eredienst, Omzien naar

Diaconaal/Pastoraal, iets dat in Amsterdam Zuidoost vaak dicht bij elkaar ligt en Verbinden/Gemeenschapsvorming zowel naar binnen als naar buiten toe. Dat betekent in de context van Amsterdam Zuidoost “Multicultureel”. Ook deze woorden uiteraard via gezamenlijk gemeenteberaad weer besproken met de gemeenteleden. Hierna hoefde het alleen nog maar in een beleidsplan op papier gezet te worden. Iets dat met name door Wolter Koolstra op voortreffelijke wijze is gedaan en van een bijpassende organisatiestructuur voorzien te worden, waaraan Marijke de Jong en ik gewerkt hebben. We hebben die gevonden in een bloemstructuur, waarbij de bodem gevormd wordt door de gemeente als lichaam van Christus, de stengel het dragende gemeenteberaad is, de kern gevormd wordt door een kleine (in aantal) kerkenraad en de bloembladen de werkgroepen zijn die in het kader van de grote lijnen van beleid een grote mate van zelfstandigheid hebben (jaarplan). Waardoor één doelstelling van de stuurgroep zo wie zo gehaald werd, om de samenvoeging in grote lijnen op 1 september 2010 gereed te hebben, waarna tijd was om alle formele regelingen af te ronden en het organisatiemodel te verfijnen. Bij de kerkenraadsleden van de PGG werd het organisatiemodel met meer enthousiasme ontvangen, dan bij de kerkenraadsleden van de PGB. Reden daarvoor: De PGG had altijd al een wat zwakke kerkelijke organisatie gehad, de PGB was wat organisatie betreft sterker en had dat ook in ambtsdragers en kerkenraad kunnen vasthouden. Dus de één had het gevoel iets te winnen, de ander het gevoel wat te verliezen. Daarbij de vraag of de nieuwe structuur ook zou werken. Er is voor gekozen en besloten om met een definitieve uitwerking van het model te komen begin 2011 en om na twee jaar te evalueren.

Zoals al aangegeven is er steeds regelmatig contact geweest met gemeenteleden van PGG en PGB afzonderlijk, zowel als gezamenlijk. Bijvoorbeeld rond vragen als: a. Wat merkt u/heeft u gemerkt van het proces van samengaan en b. wat wilt u meegeven/benadrukken voor het verdere verloop. Consultaties die belangrijk waren voor het draagvlak.

Hoogtepunten in het proces van samenvoeging, die veel hebben bijgedragen aan het gevoel van gezamenlijkheid (waarbij de A9 geen scheiding is) waren: de gemeentedag op 26 september 2009 in Duivendrecht, de gezamenlijke avond met de groepen over de visie op 20 januari 2010, een dagje Texel met gemeenteleden van PGG en PGB en ‘Ghanaian Presbyterians’ op 25 april 2010, de startdienst op 19 september 2010, waarbij we afzonderlijk onze diensten en de afzonderlijke kerkgebouwen DDS/DNS begonnen, om halverwege de dienst op weg te gaan naar het Gaasperplaspark, om samen de dienst te vervolgen en te beëindigen. Een moment dat je niet kunt regisseren, maar waar samen zijn gebeurde. In een boekje is het gebundeld en aan gemeenteleden gegeven. Verder de gezamenlijke gemeenteavond op 19 november 2010, waar we met elkaar gegeten hebben, over beleidsgesproken hebben, in een quiz elkaars kennis getoetst hebben over elkaar en door Jan van de Meulen en mij met een avondgebed afgesloten.

Echt dieptepunten hebben we niet gekend tijdens het proces. Kritische geluiden zijn steeds gehoord en door de stuurgroep meegenomen in het beleidstraject en gecommuniceerd aan de gemeenteleden.

Naast en na het inhoudelijke traject is er ook het **formele traject** geweest om twee gemeente samen te voegen. Iets dat met weinig spanning, maar uiteindelijk wel onder tijdsdruk (aanvraag subsidie voor een deeltijd predikantsplaats, classis en notaris) en inspanning gelukt is en zo was de samenvoeging een feit op 30 december 2010. Op 1 januari 2011 was de start voor de nieuwe Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost. Misschien wat weinig woorden aan het formele traject, maar dat betekent niet dat de inspanningen daarvoor weinig waren.

Bij dezen **dank** ik de stuurgroepleden voor hun inzet, met volharding, humor, geloof, creativiteit, betrokkenheid en ieders deskundigheid hebben wij het proces van samenvoeging tot een goed einde gebracht. De beide voorzitters: Marijke de Jong met haar kracht om

vertrouwen te scheppen en gericht op de relaties, Wolter Koolstra met zijn beleidsmatige en bestuurlijke kracht. De gemeenteadviseur Bram Schriever, voor zijn deskundigheid en enthousiasme voor Amsterdam Zuidoost (hoe kan het ook anders als je er gewoond hebt). Hans van Riet van het college van kerkrentmeesters, voor zijn vasthoudendheid soms in vragen en inzet voor de financiële en formele kant van de samenvoeging. De notulist Simon Blijleven, voor zijn nauwgezetheid en stille kracht. Mijn collega Jan van der Meulen met wie ik in grote collegialiteit, elkaar inspirerend heb samengewerkt, voor zijn theologische en inhoudelijke inbreng. Mij zelf bedanken zou wat vreemd zijn, maar als ik achterover leun en reflecteer, iets dat ik geleerd heb bij de opleiding tot interim-predikant, dan lag mijn bijdrage op het terrein van communicatie met gemeenteleden, het bewaken van het proces en misschien wel bovenal in het ruimte en sfeer scheppen (klimaat) waarin de verschillende charisma's een eenheid werden. Met als rollen: initiator, stimulator en coach. In grote saamhorigheid hebben we samengewerkt, daarbij haalden we het beste in elkaar naar boven en het had een stimulerende uitstraling naar de gemeentes.

B. The Ghanaian Presbyterians of Gaasperdam

Zo noem ik ze maar de Ghanese Presbyterianen, die een bijzondere verbondenheid hadden met de Protestantse Gemeente van Gaasperdam, met wie wij op de eerste zondag van de maand een gezamenlijke kerkdienst hadden en die de overige zondagen in de middag een dienst hadden in DDS.

Met deze groep kreeg ik al snel te maken tijdens mijn interim periode. In het profiel en de speerpunten voor het interim werk stonden zij vermeld, hoewel niet zo hoog op de prioriteiten lijst, om te zoeken naar nadere integratie van deze groep Ghanese gemeenteleden in de PGG. Uiteindelijk heeft het proces van zoeken naar een goede plek voor deze groep relatief veel tijd en in ieder geval aandacht gevraagd. Zodanig dat vanuit de kerkenraad wel eens gevraagd werd of het niet teveel was voor zo'n (getalsmatig) kleine groep. Aan het begin van het traject is in een kerkenraadsbesluit is vastgelegd dat ik de ruimte zou krijgen om dit proces te begeleiden.

De geschiedenis met deze groep Ghanese Presbyterianen gaat terug tot eind jaren '90 van de vorige eeuw, toen uit pastorale contacten een verbinding gegroeid is met hen. Die uitte zich o.a. in een Nederlands/Engelse dienst op de eerste zondag van de maand. In de loop van de jaren is vanuit deze groep, niet zonder onmin overigens, de Emmanuel Congregation ontstaan, een zelfstandige gemeente van de Presbyterian Church of Ghana, die nu kerkt in DNS. Een kleine groep beleef achter en verbonden met de PGG, zonder dat het echt lukte om aan de band een structureel karakter te geven (althans niet in de beleving). Zo trof ik het aan bij mijn komst.

In maart 2009 was er sprake van dat deze groep van Ghanese Presbyterianen een eigen zelfstandige gemeente van de PCG wilde vormen naast de Emmanuel Congregation. En zo zat ik half maart tot mijn verrassing in het Engels te vergaderen met een delegatie van deze groep, van de kerkenraad van de PGG, van de Associatie commissie en een vertegenwoordiger van de PCG uit Accra (dr. Nyampong). In dat gesprek werd duidelijk dat een eigen tweede gemeente van de PCG vanuit Accra geen optie was en dat gezocht moest worden naar een andere oplossing. Daartoe is een stuurgroep ingesteld bestaande uit twee leden van de kerkenraad van de PGG (Pieter Glaser en ik) en twee leden van de groep van Ghanese Presbyterianen (Doris Vidda en Osei Bonsu). Osei Bonsu is later overigens bevestigd als ouderling van de PGG.

Als stuurgroep hebben wij gesprekken gehad met elkaar en met onze achterbannen. Eerste gedachten gingen uit naar een voorstel waarbij de groep van Ghanese Presbyterianen een bijzondere sectie zouden worden van de PGG en later van de PGZO, waarbij ruimte zou zijn

voor eigenheid en verbondenheid. De keuze om verbonden te blijven met de Protestantse Gemeente was mede ingegeven door de toekomst van de jongeren, die in Nederland ligt. In het vervolg van het proces kwam er echter openheid om zich aan te sluiten bij de PCG Emmanuel Congregation en zo samen één gemeente te vormen, waarbij er ruimte bleef voor vieringen in DDS. Op een gemeenteberaad van de Ghanaian Presbyterians op 22 november 2009 werd voor mij verrassender wijze voor de mogelijkheid gekozen. Voorstel vanuit de stuurgroep was nadere inbedding in de PGG. Vervolgens had deze mogelijkheid om zich aan te sluiten de instemming van de kerkenraad van de PGG en de PGZO i.w. . Echter al gauw bleek dat er toch teveel obstakels waren en weerstand bij de Ghanaian Presbyterians of Gaasperdam en zo strandde het nog voordat het begonnen was. Na een verwarrende tijd van zoeken naar opties, kwam er opening bij het aantreden van een nieuwe predikant voor de PCG Emanuel Congregation. Hij, ds. Bediako, gaf aan dat er geen principieel bezwaar was tegen het vormen van een tweede Presbyteriaanse Gemeente in Amsterdam Zuidoost. Met die wetenschap op zak hebben ds. Jan van der Meulen en ik, een voorstel gemaakt waarin de diverse opties (5) met voor en nadelen gepresenteerd werden. Dit voorstel is in de diverse kerkenraden en groepen besproken en bij geen van de opties werd een veto neergelegd. Dus alle opties waren mogelijk. Uiteindelijk heeft de groep van Ghanaian Presbyterians of Gaasperdam ervoor gekozen om een tweede Ghanaian Presbyterian Congregation te vormen. Een proces dat nu aan de gang is onder leiding van de kerkenraad van de PCG Emmanuel Congregation.

Onze betrokkenheid als PGZO is nu, dat wij verbonden zijn via de Associatie commissie en als predikanten voor enkele preekbeurten.

Concluderend: Een intensief proces, even boeiend als vermoeiend soms, met een groot beroep op onderhandelingsvermogens, creativiteit en volharding.

In mijn rol als interim predikant heb ik wat directiever begeleid, was ik de buitenstaander die geen ander belang had dan een oplossing die voor iedereen helder was en heb ik gezocht open en breed te communiceren, zodat ook partijen die niet aan de gesprekstafel zaten, maar wel betrokkenheid hadden goed op de hoogte waren.

C. Pastorale Opzet

Wat omzien naar elkaar betreft alle lof voor de gemeenteleden van de Protestantse Gemeente te Gaasperdam in onderling omzien. Dat betreft dan de actieve kern van gemeenteleden. Zelf liep ik echter wel aan tegen het ontbreken van een stukje organisatie van het pastoraat. Vragen als: wie doet wat, hoe zit het met de communicatie over en weer tussen vrijwilligers/ambtsdragers en de predikant en vallen er geen mensen buiten de boot, kwamen bij mij naar boven. Ook bij de het groepje vrijwilligers (4 personen) dat het pastoraal overleg vormde merkte ik dat er behoefte bestond aan wat meer structuur. Daarbij kwam als externe (?) reden dat in de PGB het pastoraat wel georganiseerd was en gevat in een pastorale structuur. Gezien het proces van samenvoeging was er ook van daaruit reden om het pastoraat meer te organiseren in de PGG, zodat na de samenvoeging op een zeker gelijk niveau gesproken zou kunnen worden over ineenschuiven van het pastoraat. Daarom is samen met de vrijwilligers van het pastoraal overleg PGG een eenvoudig organisatiemodel ontwikkeld. Een model zoals in het begin van de PGG ook al bestaan had. Bestaande uit een verdeling over 5 secties van de PGG. Iedere sectie zou een ambtsdrager/coördinator kennen als aanspreekpunt voor gemeenteleden in de sectie, de vrijwilligers in de sectie en de predikant. Daarnaast zouden in iedere sectie vrijwilligers als bezoeker actief kunnen zijn. Inhoudelijk waren de belangrijke aandachtspunten:

- In een samenleving waar mensen haast anoniem verloren kunnen raken, is het goed om gezien te worden. Kennen en gekend worden is belangrijk. Daarom hechten we aan de mogelijkheid van individueel pastoraat

- In een individualistische samenleving waar het gevoel kan ontstaan de enige te zijn die gelooft, is het belangrijk elkaar te ontmoeten om samen met anderen geloof te delen. Daarom hechten we aan de mogelijkheid van samenbindend pastoraat.

In de periode tussen juni 2009 en januari 2010 is dit op basis van a. gesprek met gemeenteleden op het gemeenteberaad rond de vraag: wat vindt u belangrijk in het omzien naar elkaar, b. gesprekken met de vrijwilligers uitgewerkt. Op basis hiervan zijn in 2010 contactavonden gehouden in de secties over het (jaar)thema “hoop”, met positieve reacties en initiatieven die daaruit voortkwamen (zoals een uitnodiging om met elkaar te eten). Vanaf voorjaar 2010 zijn contacten opgebouwd met de pastorale groep van de PGB en is het nadenken gestart over de vragen: - wat verstaan wij onder pastoraat en hoe geven we het vorm. Daarbij is de loop van de tijd gebruik gemaakt van het model van de bloemstructuur. In deze structuur wordt als grond voor het pastoraat de wederkering relatie van God en mensen benoemd, als stengel het onderlinge omzien van gemeenteleden, als bloembladen het individuele pastoraat/samenbindende pastoraat/het doelgroepen pastoraat benoemd, terwijl in het hart van de bloembladen de kernwoorden van de PGZO staan (vieren, omzien en verbinden) en de taakgroep pastoraat bestaande uit vertegenwoordigers van de bloembladen, met als taak coördineren, faciliteren en nadenken over ontwikkelingen. De uitwerking van dit bloemmodel is neergelegd in het jaarplan van de werkgroep ‘pastoraat’ en wordt in de komende tijden uitgewerkt. Bijzonder voor de PGZO is daarbij dat in het omzien naar elkaar pastoraat en diaconaat nauw op elkaar betrokken zijn.

Fase 2 “Samenvoegen is nog niet samen zijn” (1 januari 2011 – 30 juni 2011)

Op 1 januari 2011 zijn we dus gestart als Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost. Met een nieuwe voorzitter, Marja Engelage en een deels nieuw moderamen. De stuurgroep werd voor de duidelijkheid opgeheven, omdat zijn taak ‘samenvoegen van beide gemeenten’ vervuld was. Dat betekende niet dat er geen ‘stuurgroep’ taken doorgingen. Met name wat betreft ‘omzien naar’ (diaconaal/pastoraal), ‘multicultureel’, ‘eredienst’, ‘communicatie’ en ‘organisatie’ waren er door de stuurgroep al lijnen uitgezet. Dit betekende voor het moderamen van de kerkenraad, naast de taak van agenda voorbereidend werk voor de kerkenraad, ook een taak als fungeren als stuurgroep, om de diverse bovengenoemde groepen aan te sturen. Het heeft even geduurd voor dat dit helder was voor het moderamen. Verder werd duidelijk dat vrijwilligers en gemeenteleden na de intensieve periode van het proces van samenvoeging, wat afwachtend reageerden en de tijd namen om even achterover te leunen. Begrijpelijk en niets mis mee, maar vanuit de drive van het proces van samenvoegen en voor het ‘nieuwe’ moderamen wel lastig. Gaandeweg de maanden maakten diverse groepen waarvoor wel trekkers aangezocht waren toch stappen in de ontwikkeling van hun beleidslijnen. De groep die bezig was met het ‘organisatiemodel’ kwam met een definitief voorstel waarover de kerkenraad een positief besluit nam.

Met het opgang komen van de diverse groepen, als ook in de praktijk van het vergaderen als één kerkenraad van de ene gemeente, kwamen ook de gevoelens van wij/zij weer om de hoek kijken. Waar de samenvoeging praktisch werd, daar werd ook aangelopen tegen de gevoelsmatige verschillen, verschillen in praktijk van werken en hoe ‘we’ het gewend waren. Gelukkig werd het onderkend, was er ruimte voor het gevoel van de eigen ‘nestgeur’ en de wil om te zoeken naar gezamenlijke oplossing. In deze fase werd wel de noodzaak steeds duidelijker naar een ‘nieuwe predikant’ om het proces te begeleiden van ‘samenvoegen naar samenzijn’.

Aandachtspunt is de kerkenraadsvergadering en het vinden van een eigen stijl van vergaderen en agenderen passend bij de ‘nieuwe’ gemeente en de verantwoordelijkheid op hoofdlijnen van beleid. Dat geldt ook voor het moderamen, waarbij aanbeveling is om bij de

samenstelling te kijken naar, welke deskundigheden hebben wij de komende jaren nodig gezien het beleid.

Heel goed moment van samen gemeente zijn waren het vieren van de officiële samenvoeging met gemeenteleden en gasten op 12 februari in DNS en de gezamenlijke dienst om de samenvoeging te vieren op 13 februari in DDS.

Wat mijn eigen rol betreft:

- Er was gekozen ervoor dat ik nog een half jaar zou blijven om te bezien of er vanuit het proces van samenvoeging nog zaken naar voren kwamen die bijsturing zouden vragen en om betrokken te zijn bij de eerste aanzet van diverse beleidsgroepen.
- Op beide terreinen zijn ook werkzaamheden verricht (werkgroep pastoraat/moderamen/eredienst/wij-zij gevoel)
- Daarnaast bleef ik als pastor betrokken in het 'gewone' gemeente zijn

Toch veranderde er ook dingen, dat kwam met name door ziekte van één van de collega's in de Protestantse Gemeente Lelystad, waardoor ik versneld weer taken in Lelystad oppakte, o.a. op vergaderen en beleidsniveau. Merkte bij mijzelf ook weer te moeten groeien in een nieuwe rol ten opzichte van de PGZO, na de rol in het proces van samenvoegen. In deze fase een wat terughoudender rol op beleidsterrein omdat de uitwerking daarvan over mijn termijn als betrokken pastor van de PGZO heen zou gaan.

Fase 3 "Overbrugging" (1 juli 2011 – 31 december 2011)

De laatste fase van het interim zijn in Amsterdam Zuidoost is overbrugging geweest naar de komst van de nieuwe predikant. Op verzoek van de kerkenraad van de PGZO aan de kerkenraad van de PGL is ook dit door mij ingevuld. Het contract is daarvoor aangepast zowel wat tijd als inhoud betreft. De detachering is teruggebracht tot 25% van de werktijd, de duur tot maximaal 1 februari 2012 en de inhoud tot 'pastorale werkzaamheden' en 'begeleiding van de benoemingscommissie'. Wederom in het begin even zoeken naar de nieuwe rol. Voor het gevoel veel minder interim en meer werkzaamheden die passen bij een consulent. Vanaf september voor het gevoel ook weer fulltime werkzaam in Lelystad en betrokken bij de veranderingen in het pastorale beleid. Goede momenten in deze periode naast de pastorale contacten waren, de gezamenlijke startdienst op 16 oktober met Jan van der Meulen, de benoeming van een tijdelijke predikant voor 50% en voor 3 jaar in de persoon van ds. Justine Aalders en de presentatie van de diverse werkgroepen van hun jaarplan op de kerkenraad en gemeenteavond van 9 december. Vooral bij het laatste goed om te merken dat na een wat aarzelend begin, de verschillende groepen hun beleidslijnen hebben uitgezet/of daarmee bezig zijn. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst. Vervelend moment in deze periode was dat in de afronding van het benoemingsproces de communicatie naar één van de kandidaten die afgezegd zou worden niet goed verlopen is en hij de melding van benoeming van een andere kandidaat hoorde via de mededelingen in de kerk. Vervolgens is door inzet van o.a. de voorzitter en oud-voorzitter via persoonlijk contact gezocht om de schade te beperken. Zelf had ik in deze periode van het benoemingsproces alerter kunnen/moeten zijn. Maar ik merkte dat de spanning van het interim zijn er toch af is en mijn concentratie al weer in Lelystad lag.

In deze periode ben ik ook begonnen met het afronden van mijn bijna 3 jaar interimschap in Amsterdam Zuidoost en de overdracht aan ds. Jan van der Meulen en ds. Justine Aalders. Op 1 januari 2012 in een gezamenlijke dienst is er een moment van overdracht en van verbintenis van zowel ds. Justine Aalders, als ds. Jan van der Meulen aan de 'nieuwe' jaar oude Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost.

Verantwoording

Over de eerste periode van 1 maart 2009 – 30 juni 2011 waarin ik voor 50% van de werktijd werkzaam was:

Aantal gewerkte uren: 2254

Aantal weken: 102

Uren per week: 22

Aantal dagdelen: 666

Uren per dagdeel: 3,4

Over de tweede periode van 1 juli 2011 – 31 december 2011 waarin ik voor 25% van de werktijd werkzaam was:

Aantal gewerkte uren: 223

Aantal weken: 24

Uren per week: 9,3

Aantal dagdelen: 65

Uren per dagdeel: 3,4

Totaal aantal uren: 2477

Totaal uren per week: 19,7

Totaal aantal dagdelen: 731

Totaal uren per dagdeel: 3,4

Opmerkingen/Aanbevelingen (willekeurige volgorde)

- Een eerste opmerking is, dat ik blij ben de uitdaging aangegaan te zijn om niet alleen het proces te begeleiden van samenvoeging, maar ook het domineeswerk te doen. Daardoor had ik niet alleen mijn voeten diep in het pastoraat en de mogelijkheid om begeleider te zijn van een gemeente in verandering, maar ook de mogelijkheid om het te ondersteunen vanuit de erediensten. Vertrouwen is in deze periode gegroeid. Belangrijk voor het proces van samenvoegen was, dat ik heel direct ook via gemeenteleden de geschiedenis van met name de SOW/Protestantse Gemeente Gaasperdam leerde kennen, ook in eerder zoeken naar mogelijkheid om samen met o.a. de PGB te gaan.
- Wat het proces van samenvoegen betreft wil ik ook uitlichten de samenwerking met de gemeenteadviseur. Als nieuwe speler op het veld van gemeentebegeleiding was het als interim een goede ervaring om samen te werken met een begeleider (de gemeenteadviseur) die al langer op dit terrein actief is. Voor mijn visie op de interim betekent het, dat ik denk ik voorkeur heb om zoveel mogelijk aan te haken bij de bestaande kerkelijke structuren en begeleiding waarmee een gemeente ook verder gaat nadat de interim weer vertrokken is en daar ook in de interim periode als het maar enigszins mogelijk is gebruik van te maken. Dus niet perse zelf doen, wat ook door de ‘normale’ begeleiding gedaan kan worden
- Gedurende met name de laatste periode heb ik mij gerealiseerd dat een ‘interim’ een beperkte houdbaarheid in die hoedanigheid. Zolang processen gaande zijn had ik het gevoel wel scherp te blijven op mijn rol als ‘buitenstaander’. Daarna merkte ik toch dat het lastiger werd om niet naar binnen gezogen te worden en dat het lastiger wordt om kritisch te zijn omdat je deelgenoot bent van processen, van nuances en mensen. Vandaar de ondertitel van mijn verslag “Buitenste binnenstaander”.
- Blijvend voorlopig zal er aandacht moeten zijn voor het gevoel ‘kwetsbaar’ te zijn als Gaasperdammers in de PGZO. Kwetsbaar in vrijwilligers en in stem in het beleid.

Misschien is het gevoel niet terecht ten opzichte van de Bijlmer, maar het is er en vraagt erom gehoord te worden en voorlopig in de vertegenwoordiging in kerkenraad en werkgroepen mee rekening te houden.

- Een aanbeveling is ook om door te gaan met het zoeken van gezamenlijke momenten (gezamenlijke kerkdiensten/gemeenteberaden/activiteiten) en dat te combineren met ontspanning zoals gezamenlijk eten, of
- Het organisatiemodel/de bloemstructuur zal blijvend de komende tijd aandacht vragen en met name de onderliggende visie dat de kerkenraad/gemeenteberaad zich bezig houdt met de grote lijnen van beleid en de werkgroepen meer met de details van beleid. Het zou goed zijn om daarvoor ook een vorm te vinden in de kerkenraadsvergadering, zodat daar minder detail zaken aan de orde komen (zoals ook al geprobeerd wordt). Ook het moderamen vraagt daarbij aandacht in zijn agendavoorbereidende taak en dagelijkse leiding aan de gemeente. Het is goed om bij de samenstelling daarbij te kijken naar welke deskundigheden met voor de komende jaren nodig heeft gezien het beleid.
- Aandacht vraag het 'omzien naar ' in het beleidsplan geformuleerd als pastoraal en diaconaal als zijde en keerzijde. Aandacht dat ze ook op elkaar betrokken blijven.
- Aandacht voor de werkgroep 'pastoraat' omdat hij mijns inziens een belangrijke rol speelt (naast anderen) in het proces van samenvoegen naar samen zijn. Het zou goed zijn als één van de predikanten (Justine Aalders) hierbij direct betrokken is.
- Boeiend en vermoeiend is het proces met de Ghanese Presbyterianen geweest. Verrassend ook vaak, omdat wat leek afgesproken even later toch weer een andere kant op ging. De keuze van de Ghanese Presbyterianen van Gaasperdam om een 2^e PCG gemeente te vormen betekent voor hen een grotere mate van zelfstandigheid. Kwetsbaar punt bij deze keuze is de relatie met de PGZO. Nu vindt het plaats in het grotere verband van de 'associatiecommissie', terwijl er bij deze groep wel behoefte was/is om ook een eigen relatie met de PGZO/DDS te onderhouden. Het zou goed zijn om daar in de komende tijd een gesprek over te hebben met de leidinggevenden (o.a. Doris Vidda) van deze gemeente.

Dankwoord

Een woord van dank wil ik uitspreken aan de gemeenteleden, kerkenraad, moderamen en collega's in Lelystad voor de ruimte die zij mij gegeven hebben om mijn interim werkzaamheden in deze periode te kunnen doen. Mijn grote waardering daarvoor.

Een woord van dank aan de gemeenteleden, kerkenraad en het moderamen van de Protestantse Gemeente te Gaasperdam voor de hartelijkheid en openheid waarmee zij mij ontvangen hebben en het vertrouwen dat zij mij gegeven hebben. Hetzelfde geldt naar de gemeenteleden, kerkenraad en het moderamen van de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer, die mij niet benoemd hebben, maar evenzeer met hartelijkheid en openheid ontvangen hebben. En na 1 januari 2011 geldt deze dank de Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost.

Ook een woord van dank aan de Presbyteriaanse Gemeenteleden voor de ruimte die zij mij gegeven hebben om betrokken te zijn in hun kleurrijke wijze van geloven en geloofsbeleving. Jullie hebben mijn geloof verrijkt.

Een woord van dank in het bijzonder aan Jan de Jonge voor het gebruik van zijn fiets en voor Joke Molleman, die iedere week mijn werkplek in de Waverzaal kleur gaf met een bloemetje. Een heel bijzonder woord van dank aan mijn collega ds. Jan van der Meulen. Ik heb genoten van onze samenwerking. Je hebt het beste in mij naar boven gehaald en ik denk dat het wederzijds was. Je hebt mij in ieder geval geleerd om belangrijke beleidsmomenten/vergaderingen te houden op plaatsen buiten de kerk (muziekgebouw aan 't IJ, bibliotheek, kantine van de NDSM, café, Langerlust,).

Tenslotte heel in het bijzonder dank aan Wilma, die in haar geregelde leven ineens te maken kreeg met zoveel flexibiliteit van een interim. Je hebt het goed doorstaan en op jouw wijze, met jouw bijdragen en aanwezigheid mede een goed fundament gelegd voor het welslagen van het samenvoegingsproces.

Lelystad 27 december 2011

Bijlagen:

- **Vanuit de vacaturebrief 12 november 2008.**

In rood mij commentaar

Toekomst en prioriteiten

In de komende jaren liggen de prioriteiten van onze gemeente bij:

- opbouw van de gemeente met als focuspunt aandacht voor de jongeren en het jongerenwerk (is niet zoveel aan gedaan)
- de versterking van het pastoraat (zie onder verslag pastoraat)
- de vergroting van het open en gastvrije karakter van onze gemeente (vind ik al erg open)
- de opzet van het vrijwilligersbeleid (zie verslag pastoraat/samenvoeging PGB/organisatiemodel en vrijwilligerszorg)
- de aandacht voor de interne en externe communicatie (denk ik gebeurd/kerkblad/koffiegesprekken)
- een andere vormgeving aan de eredienst (niet structureel, wel door mijn wijze van vormgeven/zie ook verslag en beleid)
- de samenwerking met de PGB, een samenwerking die over ongeveer twee jaar moet resulteren in een fusie (gerealiseerd)
- de integratie van onze Ghanese gemeenteleden (is gebeurd/nu een 2^e PCG gemeente)

Onze gedachten gaan uit naar een predikant die:

- op een eigentijdse en inspirerende wijze voorgaat in de eredienst en daarbij jongeren en ouderen weet aan te spreken. U bent ook bereid aan die relatie met jongeren en ouderen prioriteit te geven (Met jongeren gewoon geen contact/geen structurele in initiatieven/ouderen behoorlijk contact/model pastoraat)
- de Bijbelse boodschap kan verbinden met de actualiteit en met persoonlijke levensvragen (Dat is wel de bedoeling/ter beoordeling aan anderen)
- naast pastoraat en diaconaat ook begeleiding in het fusieproces als kerntaak ziet (pastoraat zeker en fusieproces ook)
- affiniteit met de jeugd heeft en een actieve rol wil hebben in de taakgroep jeugd (niet gebeurd)
- de veelkleurigheid van onze gemeente een uitdaging vindt (betrokken in geweest)
- flexibel, inventief en creatief is (dat past bij mij)
- een goede beheersing heeft van zowel het Nederlands als het Engels in woord en geschrift (In Nederlands en Engels gepreekt, pastoraat gedaan en vergaderd)

- Verbintenis (8 maart 2009)

Na de woorden van de voorzitter van de PGL (zendende gemeente) en de woorden van de voorzitter van de PGG (ontvangende gemeente), heb ik de volgende woorden uitgesproken als moment van verbintenis:

“Aanvaarding door ds Dirk Wolse

Graag wil ik hier iets zeggen over de interim predikant. Een nieuw verschijnsel op het kerkelijke erf. Wat is een kenmerk voor het interim predikantschap en dus ook voor mij, dat het tijdelijk is.

Voor deze verbintenis betekent dat, ruim twee jaar. Daarna ga ik weer terug naar de Protestantse Gemeente Lelystad om mijn volledige werktijd weer op te pakken.

Een ander woord dat past bij de interim predikant is dat van ‘betrokken buitenstaander’.

Twee woorden dus eigenlijk. Een warme betrokkenheid op en bij het wel en wee van de gemeente en gemeenteleden.

Met inzet van mijn persoonlijke vaardigheden en eigenschappen beloof ik mij de komende ruim twee jaar in te zetten voor de Protestantse Gemeente en gemeenteleden van Gaasperdam. Buitenstaander is het andere woord. De interim predikant komt van buiten en blijft ook 'een beetje' van buiten, namelijk om kritisch te kijken en coachend betrokken te zijn op de processen die spelen in de gemeente, waarbij zijn deskundigheid gevraagd wordt.

Mijn kennis en vaardigheden als interim predikant beloof ik de komende ruim twee jaar ten dienste te stellen van de Protestantse Gemeente te Gaasperdam.

Ik hoop en vertrouw in goede samenwerking met u de komende tijd op weg te gaan. Dat geheimhouding over zaken die vertrouwelijk zijn ook hier geldt, wil ik bij deze nog benadrukken."

- De visie van de Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost

Visie en Kernwoorden

De Protestantse Gemeente Amsterdam Zuidoost ziet zichzelf als een aanstekelijke geloofsgemeenschap, waar huisgenoten en passanten rust en geborgenheid vinden en toerusting ontvangen om in beweging te komen.

De gemeente heeft als hart Gods verhaal met mensen, zoals dit tot ons komt in Jezus en de Bijbel.

Geïnspireerd door de Geest wil zij het geloof zichtbaar en tastbaar maken in haar eigen omgeving en in wereldwijde betrokkenheid.

Dit gebeurt in open communicatie met andere culturen en geloven. Daarbij is de gemeente betrokken op mensen in hun kwetsbaarheid en kracht.

- Overdracht en Afscheid

Op 29 januari 2012 is/was er een afscheidsdienst in DDS. Daarvoor is op 1 januari 2012 het moment van overdracht geweest, waarbij dit verslag overhandigd is aan de voorzitter van de kerkenraad van de PGZO, Marja Engelage en de volgende woorden uitgesproken zijn:

Bij het verbintenismoment op 1 januari 2012

Beste Justine en Jan,
Lieve gemeente,

Voor een interim predikant geen beter moment om de afronding van zijn taak te markeren dan met het verbinden van de nieuwe predikant. Na bijna 3 jaar werkzaam te zijn geweest in uw midden is het mij een vreugde het verbintenismoment in te leiden.

Een bijzondere verbintenis. Een jaar na de vorming van de Protestantse Gemeente te Amsterdam Zuidoost is het speciaal om uw nieuwe voorgangers aan u voor te stellen en samen voor hen een moment van verbintenis te scheppen. De ene dominee is een bekende, Namelijk ds. Jan van der Meulen. Sinds januari 1993 verbonden aan de gemeente van de Bijlmermeer. Geruisloos is hij vorig jaar overgegaan in de PGZO.

Maar zo geruisloos willen wij dat niet voorbij laten gaan. Ook voor hem is het goed om deze overgang naar een ‘nieuwe’ gemeente te markeren. En het zal goed zijn om in de komende tijd in afstemming met de kerkenraad en de collega ds. Justine Aalders af te spreken binnen welk profiel en welke afspraken hij werkzaam zal zijn. Zijn verband is in ieder geval voor 100% van de werktijd.

Naast hem is het vreugdevol om voor ds. Justine Aalders een moment van verbintenis te hebben aan de PGZO. Bevestigd kan zij niet worden mdat haar benoeming is voor 3 jaar. Dat betekent echter niet dat zij niet hartelijk welkom is om voor 50% van de werktijd deze gemeente te dienen. Helder is het profiel waarop zij benoemd is: om een bijdrage te leveren aan het proces van samen zijn van de PGZO, naast de gewone werkzaamheden als predikant. Nogmaals met vreugde stel ik u uw nieuwe predikanten voor en zal ik straks voor hen een gebed uitspreken en hen de zegen van God meegeven. Nadat eerst Marja Engelage de voorzitter van de kerkenraad nog enkele woorden gezegd heeft en nadat zij eerst zelf Hun moment van verbintenis ingeleid hebben.

.....

